

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Από τόν κόσμο αυτό, ὅλοι θά φύγουμε. Τό βλέπουμε. Τό καταλαβαίνουμε. Δέν τό ἀμφισβητεῖ κανείς!

Τό ζήτημα εἶναι, ὄχι ὅτι φεύγουμε. Ἄλλὰ **γιά ποῦ;** γιά ποῦ;

Ὁ Κύριος καί Σωτήρας μας, πρὶν φύγει ἀπό τόν κόσμο ἔλεγε. Ἐγὼ φεύγω! Πάω, νά σᾶς ἐτοιμάσω τόπο. Τόπο γιά ἀνάπαυση. Τόπο χαρᾶς καί δόξας. Καί θά ῥθῶ πάλι. Νά σᾶς πάρω κοντά μου.

Ἦρθε καί ἡ ὥρα, νά φύγει καί ἡ Παναγία ἀπό τόν κόσμο αὐτό. Ὅμως, ἀπό τήν ἀπέραντη ταπεινώσῃ της, ποτέ δέν ἔπαυσε νά βλέπει τόν ἑαυτὸ της σάν μηδενικό! Καί βλέποντας νά πλησιάζει τό τέλος της, φοβήθηκε. Καί ἄρχισε καί νήστευε. Γιά τήν ψυχὴ της. Νά τήν ἐλεήσει ὁ Κύριος. Νά τήν κρίνει ἄξια, νά τήν πάρει κοντά Του.

Καί πόθησε, στήν ἐξόδιο ἀκολουθία της νά εἶναι παρόντες οἱ φίλοι καί μαθητές τοῦ Υἱοῦ της, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. Καί στήν προσευχή της τό φώναξε!

Καί ὁ Υἱός της, ὁ Θεός καί Πατέρας ὅλων τῶν ταπεινῶν, τήν ἄκουσε. Καί ἔστει-

λε νεφέλες-ἀγγέλους καί συνάθροισαν γύρω της τούς ἀποστόλους. Καί κατέβη καί Αὐτός ἀνάμεσά τους. Καί παρέλαβε στήν ἀγκαλιά Του τήν ἁγία ψυχὴ της.

Καί οἱ πανεύφημοι ἀπόστολοι τό εἶδαν. Καί κηδεύοντας τὴν ΕΧΑΙΡΑΝ. Καί οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, ἐνωμένοι μαζί τους, τραγουδοῦσαν! Καί ὑμνοῦσαν τό σεπτό καί ἅγιο σῶμα της, ἀπὸ τό ὅποιο ὁ Κύριος τῆς Δόξης ἐπῆρε τό ἅγιο Σῶμα Του, πού τό πρόσφερε **θυσία γιά μᾶς**, στόν Σταυρό. Καί **τροφὴ τῆς ψυχῆς μας** “*εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιον*”, στήν ἁγία Κοινωνία.

Τί περισσότερο; Τί μεγαλύτερο; Τί τό ἀγιώτερο;

* * *

Ὁ Κύριος ἐδόξασε τήν δούλη Του. Καί τήν ἔκαμε βασίλισσα στόν Οὐρανό.

Καί ὁ κόσμος ὅλος συμφώνησε.

- ♦ Γιά κανέναν ποτέ δέν ἔφτιαξαν οἱ ἄνθρωποι τόσο ὠραῖα ποιήματα καί τραγούδια, ὅσο γιά τήν Παναγία.
- ♦ Γιά κανέναν δέν ἔφτιαξαν, τόσο ὠραῖες εἰκόνες ὅσο γιά τήν Παναγία.

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΨΗΛΑ

Ενας από τούς διάσημους σοφούς προγόνους μας ήταν και ο Αρχιμήδης. Μαθηματικός και μηχανικός, έζησε στις Συρακούσες της Κάτω Ιταλίας.

Όταν οί Ρωμαίοι πολιορκήσαν την πόλη του, ο ρωμαίος στρατηγός είχε δώσει έντολή στους στρατιώτες του να μην πειράξουν «ούτε μιά τρίχα» του μεγάλου σοφού. Όταν ο στρατός έμπαινε στην πόλη, γινόταν χαλασμός κόσμου. Μά ο Αρχιμήδης, στον κήπο του σπιτιού του, ήταν άφοσιωμένος στην επίλυση ενός γεωμετρικού προβλήματος! Ξαφνικά, σηκώνει τό βλέμμα του και αντικρύζει τον άγριο στρατιώτη. Και τότε, του είπε την περιβόητη φράση:

– Μή μου τούς κύκλους τάραττε. Προσοχή, μή μου χαλάσεις τούς ζωγραφισμένους στό χῶμα κύκλους (!) Φυσικά, ο άγροϊκος ρωμαίος δέν κατάλαβε τίποτε και άποκεφάλισε τόν μεγάλο σοφό.

* * *

Πόσο καλά τό περιστατικό αυτό καθρεφτίζει τόν τρόπο ζωής και τό τέλος του κάθε ανθρώπου!

Γιατί πραγματικά, έχουμε διαρκώς τό βλέμμα μας στραμμένο κάτω, στά

γήϊνα· και είμαστε άφοσιωμένοι σ' αυτά! Όπως ο Αρχιμήδης στην γεωμετρία! Και ξαφνικά, «αντικρύζουμε», «βλέπουμε» τόν θάνατο! Μά δέν μπορούμε, πιά, να κάνουμε τίποτε· ούτε για τόν έαυτό μας, ούτε για τά έργα μας!

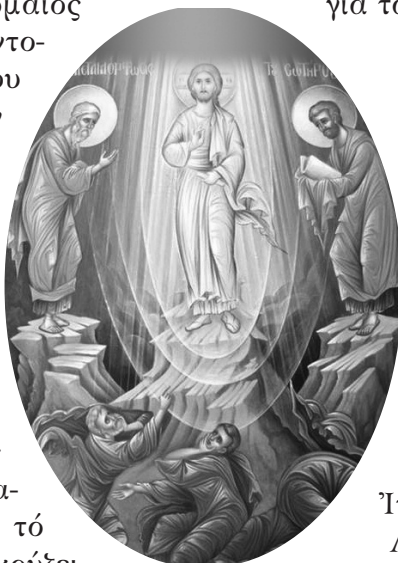
* * *

Τό πῶς πρέπει να αντιμετώπιζουμε τά επίγεια, ὥστε να δοῦμε «Θεοῦ πρόσωπο» και πρίν τόν θάνατό μας, και πολύ περισσότερο, μετά τόν θάνατό μας, μᾶς τό έπισημαίνει ή έορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ.

Λέει, λοιπόν, ένα τροπάριο της έορτής:

Σηκωδείτε οί νωθροί λογισμοί-σκέψεις μου· μή σέρνεστε πάντοτε χάμω· μή λυγίζετε στή γῆ (της άμαρτίας) τήν ψυχή μου· και άνεβῆτε σέ ὕψος θείας άνάβασης· ἄς τρέξουμε μέ τούς τρεῖς μαθητές· και μαζί μέ εκείνους ἄς φθάσουμε γρήγορα στό ὄρος Θαβώρ· για να δοῦμε μαζί μ' αὐτούς τήν δόξα του Θεοῦ μας· και να άκούσουμε και έμεῖς τά λόγια που άκουσαν από τόν Θεό και τά έκήρυξαν: ὅτι ο Χριστός είναι ο Υίός του Θεοῦ (οἶκος της έορτής).

Λογισμοί-σκέψεις πού μᾶς τρα-

βοῦν στή «γῆ» τῶν ἐπιγείων εἶναι ἐκεῖνοι πού μᾶς λένε: ἐδῶ εἶναι ὁ παράδεισος καί ἡ κόλαση ἐδῶ· κοίτα μόνο νά περνᾷς καλά ἐδῶ. Καί ἔτσι, χάνουμε τό νόημα τῆς ζωῆς μας πού εἶναι νά ἀγαπήσουμε τόν Χριστό καί νά Τόν γνωρίσουμε καλά. Ἄφου, μόνον τότε ὁ Χριστός γίνεται ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη μας.

Ἀλλά γιά νά γίνει αὐτό, χρειάζεται κόπος κάθαρσης ἀπό τά πάθη μας· τίς κακίες μας· τήν διαφθορά μας. Ἡ ἄνοδος στό βουνό τῆς Μεταμόρφωσης συμβολίζει τόν κόπο γιά τήν ἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν. Μόνο μέ τέτοιο κόπο θά ἀξιωθοῦμε νά κοιτάξουμε

«ψηλά» καί νά δοῦμε Θεοῦ πρόσωπο.

Συνεπῶς,

- ♦ ἡ συμμετοχή μας στήν Θεία Λειτουργία καί ἡ μετοχή μας στήν θεία Κοινωνία
- ♦ ἡ προσευχή
- ♦ ἡ νηστεία
- ♦ καί κάθε ἄλλη σωματική καί πνευματική ἀρετή εἶναι οἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιά νά πλησιάσουμε τόν Χριστό καί νά Τόν καταστήσουμε κάτοικο τῶν ψυχῶν μας, ὅπως ὁ Ἰδιος μᾶς τό ὑποσχέθηκε.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

- ♦ Κανένα καί κανενός εἰκόνημα δέν φίλησαν ποτέ, τόσο ἄνθρωποι καί μέ τόση λαχτάρα καί λατρεία, ὅσο τήν εἰκόνα τῆς Δούλης τοῦ Κυρίου Μαρίας.
- ♦ Γιά κανέναν δέν ἔφτιαζαν τόσα μνημεῖα, ἐκκλησίες, κατάσπαρτες σέ ὅλο τόν κόσμο, ὅσες γιά τήν Παναγία!...
- ♦ Καί κανένα, οὔτε ζωντανό, οὔτε πεθαμένο, δέν ἐπικαλέσθηκε ποτέ ὁ κόσμος, τόσο ὅσο τήν Παναγία!...

Καί ἐκείνη ἀνταποκρίθηκε. Καί γέμισε τόν κόσμο, μέ τήν ἀγάπη της, μέ τά θαύματά της. Καί γέμισε ὁ κόσμος μέ θαυματουργές εἰκόνες της, πού εἶναι ἀτελείωτες οἱ ἱστορίες τῶν θαυμάτων της (γιά τήν κάθε μία).

Μηδενικό ἔβλεπε τόν ἑαυτό της ἡ ἅγια Δέσποινα μας ἡ Παναγία.

Πάνω ἀπό ὄλους τῆς γῆς τούς δυνάστες, τήν ὕψωσε ὁ Κύριος. Πρώτη καί μεγαλύ-

τερη τήν ἔκαμε σέ γῆ καί οὐρανό.

Καί ἐμεῖς; Μυαλό ἔχουμε. Τό βλέπουμε;

Πίστη χρειάζομαστε. Πίστη στόν Χριστό.

Ἀγάπη χρειάζομαστε.

Ταπείνωση χρειάζομαστε.

Καλωσύνη χρειάζομαστε.

Ἄς τρέξουμε κοντά της!...

Καί ἄς τήν παρακαλέσουμε.

Ἄγία Παρθένε, Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, μᾶς ἄφησες ἅγια κληρονομία, τόν τρόπο τῆς ζωῆς σου, τήν πορεία σου στόν κόσμο. Μά ἐμεῖς ἀλλοῦ τόν ἔχουμε τόν νοῦ μας.

Συμπόνεσέ μας. Λυπήσου μας. Ταπεινώσου λίγο ἀκόμη. Καί παρακάλεσε τόν Υἱό Σου, νά μή μᾶς ἀποστραφῆ· νά μᾶς σπλαγχνιστῆ· νά μᾶς φωτίξει· νά μᾶς ἀξιώσει κάτι νά κάνουμε καί ἐμεῖς.

ΠΡΟΚΛΑ Ή ΗΡΩΔΙΑΔΑ;

Ήταν και οι δύο σύζυγοι πολιτικών ανδρών. Και οι δύο είχαν καταγωγή από μεγάλο τζάκι! Και τό σπουδαιότερο: είχαν και οι δύο τό μεγάλο ετύχημα νά έρθουν σέ επικοινωνία μέ τίς μεγαλύτερες θρησκευτικές προσωπικότητες πού γνώρισε ποτέ ό κόσμος!

- Ή Πρόκλα (σύζυγος του Πιλάτου) μέ τόν Χριστό!
- Ή Ήρωδιάδα μέ τόν Ίωάννη τόν Πρόδρομο!

Καί οι δύο γυναίκες έστειλαν “μηνυματάκια” στους συζύγους τους. Καί όμως. Ή στάση τους ήταν διαμετρικά αντίθετη.

Ή μία, ή Πρόκλα, γιά νά υπερασπίσει τόν Χριστό· ή άλλη, ή Ήρωδιάδα, γιά νά έξοτώσει τόν Πρόδρομο!

Καί τώρα τά έρωτήματα:

- Γιατί ή μία αισθανόταν απέχθεια πρός τήν θρησκεία, ένώ ή άλλη τήν αγαπούσε;
- Γιατί ή μία υπηρετούσε τό καλό, ένώ ή άλλη τό πολεμούσε;
- Γιατί ή μία αγωνιούσε νά σώσει μία ζωή, ένώ ή άλλη νά αφαιρέσει;

Τί μάς λένε αυτά;

* * *

Όλοι οι άνθρωποι κατά τήν διάρκεια τής ζωής τους, έχουν εύκαιρίες νά γνωρίσουν τήν αλήθεια και νά πλησιάσουν τόν Θεό. Αυτό πού έμποδίζει τόν άνθρωπο και νά γνωρίσει τήν αλήθεια και νά πάει κοντά στόν Θεό, δέν είναι ούτε ή καταγωγή, ούτε τό άξίωμα, ούτε ή μόρφωση, ούτε... αλλά ή έσωτερική του διάθεση και μόνο!

Ή Πρόκλα είχε καλή διάθεση· ή Ήρωδιάδα κακή. Ή μία έγκοιλώθηκε τήν θρησκεία, ή άλλη τήν κλώτσησε! Ή καλή διάθεση μοιάζει μέ τήν καλή γή, στήν όποια όταν πέσει ό σπόρος τής πίστης φυτρώνει και καρποφορεί. Ένώ ή κακή διάθεση μοιάζει μέ τήν πέτρα στήν όποια, ό,τι και νά ρίξεις, όσο και νά τήν περιποιηθείς, τίποτε δέν φυτρώνει.

Ή Πρόκλα και ή Ήρωδιάδα άποτελούν πρότυπο όλων τών γυναικών πού παίζουν ρόλο στήν πολιτική και στήν κοινωνική ζωή.

Δηλ. οι γυναίκες θά είναι:

- ή θυγατέρες τής Ήρωδιάδας: διαλύοντας τά σπίτια τους μέ τά διαζύγια· εκπαιδεύοντας τά παιδιά τους (όπως ή Ήρωδιάδα τήν Σαλώμη) πώς νά σπρώχνουν τούς άνδρες στήν διάπραξη του κακού και τής άμαρτίας· εύθυγραμμίζοντας τόν έαυτό τους μέ τόν όποιο πολιτικό άρχοντα πού θά προωθούσε τά συμφέροντά τους ή πού θά χάιδευε τίς φιλοδοξίες τους· χωρίς νά υπολογίζουν ποτέ τίς δίκαιες επιτιμήσεις ανθρώπων του Θεού· και πού δέν διστάζουν νά έκτελούν χρέη δημίον για τούς κήρυκες τής αλήθειας·

- ή θυγατέρες τής Πρόκλας: πού θά άναμετριούνται μέ τούς πολιτικούς άρχοντες, όταν εκείνοι θά έχουν βάλλει στό στόχαστρό τους τό δίκαιο· θά παροτρύνουν αυτούς πού λυγίζουν μπροστά σέ κάθε συμβιβασμό, τούς μαλθακούς, τούς άναποφάσιτους και τούς φοβητσιάριδες, νά είναι πιστοί στό καθήκον, στό σωστό και στό δίκαιο· θά είναι για τούς συζύγους τους διδάσκαλοι τής δικαιοσύνης, τής ένάρτης ζωής, σύμβουλοι και σωτήρες· πού δέν θά φοβούνται νά μιλάνε για τήν πίστη τους και τόν Θεό.

* * *

Δύο ζωές, δύο παραδείγματα:

- Ή Πρόκλα, παράδειγμα αγιότητας (ή μνήμη της τιμάται στις 27 Οκτωβρίου).
- Ή Ήρωδιάδα, παράδειγμα μέγιστης κακίας.

Τί θά διαλέξουμε;

Αρχιμ. Α.Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ή. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσίδης *

Τηλ. 26820 51161 * Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010 * Άρ. Φύλλου 325 * Έτος Λ'

Διανέμεται δωρεάν * Εισφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 23970 23313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

